

- 3) Europa-Parlamentets påstand om, at Francis Panichelli bærer sine egne omkostninger ved Retten i sag T-130/98, tages ikke til følge.

(¹) EFT C 108 af 7.4.2001.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 14. marts 2002

i de forenede sager C-250/01 P og C-251/01 P, Mario Costacurta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Appel — anvendelse af artikel 3 i bilag X til tjenestemandsvedtægten — sagsøgeren genplaceret i et tredjeland — annullationssøgsmål — formaliteten — åbenbart, at en appel skal forkastes, henholdsvis afvises — omkostninger)

(2002/C 131/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-250/01 P og C-251/01 P, Mario Costacurta, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og med bopæl i Luxembourg (Luxembourg) ved M. Petit, angående appel af to kendelser afsagt den 7. juni 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-328/00, Costacurta mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), hvori der er nedlagt påstand om annullation af kendelserne, den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall, bistået af B. Wägenbauer), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, S. von Bahr, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer) og A. La Pergola; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 14. marts 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Appellerne afvises.
2. Mario Costacurta bærer sagens omkostninger.

(¹) EFT C 245 af 1.9.2001.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. januar 2002 af Bundespatentgericht i klagesagen Heidelberger Bauchemie GmbH

(Sag C-49/02)

(2002/C 131/04)

Ved kendelse afsagt den 22. januar 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. februar 2002, har Bundespatentgericht i klagesagen Heidelberger Bauchemie GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan abstrakte og konturløse farver eller farvesammensætninger, der anmeldes til registrering som varemærke, og hvis farvenuancer i forbindelse med indgivelse af en farveprøve (et farveeksempel) er beskrevet sprogligt samt præcist angivet med reference til et anerkendt farveklassificeringssystem, anses for at opfylde de krav, der stilles for at kunne registreres som varemærke i artikel 2 i Rådets første direktiv 89/104/EØF (¹) af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker?

Kan et sådant såkaldt »(abstrakt) farvemærke« ved anvendelsen af direktivets artikel 2 navnlig anses for

- a) et tegn,
- b) som har fornødent særpræg til at angive dets oprindelse,
- c) som kan gengives grafisk?

(¹) EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. januar 2002 af Landesgericht Eisenstadt i de privat påtalte straffesager Montres Rolex SA, The Gab Inc, Guccio Gucci SpA, Tommy Hilfinger og La Chemise Lacoste SA

(Sag C-60/02)

(2002/C 131/05)

Ved kendelse afsagt den 17. januar 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. februar 2002, har Landesgericht Eisenstadt i de privat påtalte straffesager Montres Rolex SA, The Gab Inc, Guccio Gucci SpA, Tommy Hilfinger og La Chemise Lacoste SA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er en national bestemmelse — konkret varemærkelovens § 60, stk. 1 og 2, sammenholdt med lovens § 10a — der kan fortolkes således, at den rene transit af varer, som fremstilles/markedsføres under tilsidesættelse af varemærkeretlige bestemmelser, ikke er strafbar, i strid med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 3295/94⁽¹⁾ af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel og henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, således som affattet ved Rådets forordning (EF) nr. 241/1999⁽²⁾ af 25. januar 1999?

⁽¹⁾ EFT L 341, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 27, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 28. februar 2002 af Hof van Cassatie van België i sagen Agence Maritime Lalemant mod 1. Malzfabrik Tivoli GmbH, 2. Malteurop G.I.E., 3. Den offentlige myndighed Belgisch Interventie- en Restitutiebureau og Malzfabrik Tivoli GmbH mod den offentlige myndighed Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

(Sag C-82/02)

(2002/C 131/06)

Ved dom afsagt den 28. februar 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. marts 2002, har Hof van Cassatie van België i sagen Agence Maritime Lalemant mod 1. Malzfabrik Tivoli GmbH, 2. Malteurop G.I.E., 3. Den offentlige myndighed Belgisch Interventie- en Restitutiebureau og Malzfabrik Tivoli GmbH mod den offentlige myndighed Belgisch Interventie- en Restitutiebureau forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 9, stk. 1, første punktum, i forordning (EØF) nr. 2730/79⁽¹⁾ af 29. november 1979 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter fortolkes således, at varer, der udføres til tredjelande, og for hvilke udførselstoldformaliteterne er blevet afsluttet, anses for at have forladt Fællesskabets geografiske område, når de faktisk har forladt Fællesskabets område, eller når de anbringes i et toldoplag?

⁽¹⁾ EFT 1979 L 317, s. 1.

Sag anlagt den 13. marts 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-86/02)

(2002/C 131/07)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. marts 2002 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Josef Christian Schieferer, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse hos Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 226, stk. 1, idet den ved vedtagelsen af § 1, stk. 6, og § 1.44 i SprengÄndG 1997 af 23. juni 1998 har undladt at efterkomme sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 10, stk. 1, og artikel 249, stk. 3, der følger af direktiv 93/15/EØF⁽¹⁾.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen anfægter den bestemmelse, hvorefter eksplosivstoffer, udover til udførsel eller transport til en anden medlemsstat, alene kan anvendes eller overlades andre, hvis de er forsynet med et identifikationstegn, der er meddelt af Bundesanstalt für Materialforschung und -Prüfung (BAM). Den omstændighed, at denne handelshindring ikke længere består på grund af BAM's foreløbige foranstaltninger, er ikke tilstrækkelig til at ændre på, at der er tale om en tilsidesættelse af fællesskabsretten.

Overgangsbestemmelsen i den tyske lovs § 1.44 kan medføre betydelige fordrejninger af fællesmarkedet, da eksplosivstoffer, der i henhold til direktivbestemmelserne kan bringes i omsætning i Fællesskabet, ikke er tilladte på det tyske marked, hvorimod eksplosivstoffer, der efter overgangsperioden ikke længere findes på fællesmarkedet, kan tillades i Tyskland.

⁽¹⁾ EFT L 121 af 15.5.1993, s. 20-35.